

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона је члан 97. тачка 17) Устава Републике Србије, према коме Република Србија уређује и обезбеђује друге односе од интереса за Републику Србију, у складу с Уставом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Проблеми које закон треба да реши

Као пуноправна чланица Организације уједињених нација (у даљем тексту: ОУН) Република Србија је у обавези да у потпуности усагласи своју законску регулативу са ратификованим конвенцијама Уједињених нација (у даљем тексту: УН). На основу одредаба Главе VII. Повеље Уједињених нација, државе чланице ОУН су у обавези да предузимају мере на спровођењу резолуција које у оквиру својих овлашћења доноси Савет безбедности Уједињених нација (у даљем тексту: СБ УН). СБ УН је донео низ резолуција којима се прописује примена репресивних мера против терориста, терористичких организација и њихових финансијера. Мере се односе на спречавање коришћења територија држава од стране терориста и њихових финансијера, ефикасну контролу граница у циљу спречавања преласка таквих лица на територију држава чланица и др. Једна од мера односи се на спречавање коришћења имовине и средстава наведених лица и државе су у обавези да донесу прописе којима се регулише ограничавање располагања имовином и средствима који се налазе на територији тих држава. Резолуције којима се прописују наведене мере су: Резолуција број 1267 од 15. октобра 1999. године која садржи листу лица означених од стране СБ УН према којима се примењују наведене мере, Резолуција број 1373 из 2001. године, као и резолуције 1333 из 2000. године, 1363 из 2001. године, 1455 из 2003. године и др.

Једна од обавеза која произилази из чланства у Савету Европе (у даљем тексту: СЕ) је мултилатерално оцењивање спровођења закона из области кривичне и финансијске регулативе у оквиру тела СЕ које се бави спречавањем прања новца и финансирања тероризма - Манивал (MoneyVal).

Република Србија је у периоду децембар 2014 – април 2016. године била предмет петог круга евалуације у погледу радњи и мера које предузима у циљу борбе против прања новца и финансирања тероризма, а коју врши Комитет Манивал Савета Европе. Евалуација је усмерена на сагледавање техничке усклађености са међународним стандардима за борбу против прања новца и финансирања тероризма (ФАТФ стандарди ревидирани 2012. године), али и процену делотворности целокупног система. На пленарном заседању Комитета Манивал, одржаном у априлу 2016. године у Стразбуру, усвојен је Извештај о евалуацији Републике Србије. Анализирани су коментари, оцене и препоруке из извештаја, које су унете у Закон.

Међународне стандарде у области спречавања прања новца и финансирања тероризма прописује и међународно тело - ФАТФ (Financial Action Task Force) које

је, у оквиру своје надлежности, фебруара 2012. године донео нове међународне стандарде у области спречавања и откривања прања новца и финансирања тероризма (Међународни стандарди у борби против прања новца и финансирања тероризма и ширења оружја за масовно уништење – ФАТФ Препоруке). Наведени документ представља и основ на коме почива рад Манивала (Moneyval) - тела Савета Европе које се бави проценом усаглашености националних система за спречавање прања новца и финансирања тероризма држава чланица Савета Европе са међународним стандардима.

На пленарном састанку у априлу 2016. године усвојен је извештај и Србија је ушла у процедуру појачаног надзора од стране комитета Манивал у складу са којом ће бити дужна да извештава Манивал о напретку за годину дана. Наведени извештај, поред оцене да постоји неусаглашеност са међународним стандардима у овој области, садржи низ обавезујућих препорука, које је неопходно усвојити у року од годину дана до када Република Србија мора да докаже конкретне напретке у свакој од кључних области које су оцењене лошом оценом, у супротном ће бити стављена на листу држава које не примењују међународне стандарде у овој области.

У извештају Манивала си идентификовани недостају у самом Закону о ограничавању располагања имовином у циљу спречавања тероризма, као и недостаци у примени одредаба овог закона. Због тога је неопходно да се у најкраћем року извршити измене и допуне овог закона.

Једна од највећих замерки је та да приликом примене овог закона, поступак означавања лица од стране Владе, а на предлог Министарства спољних послова се показао као веома спор и у супротности са начелом хитности које је по међународним стандардима у овој области потребно имплементирати. Наиме, за доношење решења Владе потребно је извршити транскрипцију имена са листе УН у ћирилично писмо, а како се листе УН веома често мењају, долази до константног кашњења у имплементацији листа у домаћи правни систем.

Једна од најзначајнијих препорука из извештаја које се односе на борбу против финансирања тероризма је: *Хитно и суштински поједноставити и убрзати процедуру за извршење циљаних финансијских санкција у складу са релевантним резолуцијама СБ УН и њиховим изменама и допунама. Успоставити механизам за утврђивање потенцијалних мета циљаних финансијских санкција. Поједноставити процедуру за стављање лица на домаћу листу означених лица и прихватити предлоге за стављање лица на листу од већег броја државних органа.*

Циљеви који ће се доношењем закона постићи

Основни циљ доношења закона је унапређење борбе против тероризма установљавањем система превентивних и репресивних мера против финансирања тероризма као претходне неопходне фазе у вршењу терористичких аката.

Република Србија је у јулу 2002. године ратификовала Међународну конвенцију о сузбијању финансирања тероризма којом се установљава обавеза држава чланица ОУН да инкриминишу финансирање тероризма као посебно кривично дело, што је учињено одредбом члана 393. Кривичног законика који је ступио на снагу 1. јануара 2006. године. Такође, прописана је и обавеза

установљавања законског оквира за предузимање превентивних мера на спречавању финансирања тероризма, као и обезбеђивање ефикасне међународне сарадње са другим државама чланицама на овом плану.

Међународне стандарде у области спречавања прања новца и финансирања тероризма прописује и међувладина организација ФАТФ (Financial Action Task Force) која је донела документ под називом „ФАТФ 40 препорука против прања новца и финансирања тероризма и ширења оружја за масовно уништење”, који представља основни стандард у овој области. Уједно то је и основни документ на коме почива рад свих међународних организација које се баве спречавањем прања новца и финансирања тероризма. Предлог закона је усаглашен и са стандардима из ових препорука.

Управа за спречавање прања новца је 2003. године примљена у пуноправно чланство Егмонт групе, међународне организације финансијскообавештајних служби (у даљем тексту: ФОС), чији је циљ подизање нивоа међународне сарадње између националних ФОС и размена финансијскообавештајних података који се односе на прање новца и финансирање тероризма. Чланство у овој организацији подразумева и брзо усаглашавање прописа са међународним стандардима, нарочито у области међународне сарадње. Задржавање пуноправног чланства у Егмонт групи је значајно имајући у виду да су и прање новца и финансирање тероризма у највећој мери кривична дела са елементом иностраности и да се борба против њих на националном плану тешко може замислити без ефикасне међународне сарадње, и зависи од усвајања законодавства које ће обухватити превентивне мере против финансирања тероризма и дати могућност Републици Србији да размењује податке са страним службама те врсте.

Разматране могућности да се проблем реши без доношења закона

Имајући у виду значај материје коју регулише овај закон, како на међународном тако и на унутрашњем плану, и напоре које државе улажу у борбу против тероризма и његовог финансирања, сматрамо да није постојала могућност да се област ограничавања располагања имовином у циљу спречавања тероризма уреди на другачији начин од доношења закона. Задржавањем тренутног стања и нерегулисањем ове области законом Република Србија не би на адекватан начин одговорила међународним обавезама преузетим чланством у међународним организацијама и ратификацијом релевантних међународних правних аката.

Зашто је доношење закона најбољи начин за решавање проблема

Ограничавање располагања имовином терориста, односно означених лица, пре доношења Закона о ограничавању располагања имовином није било регулисано, стога је било неопходно законом уредити ову област, а самим тим створити правни основ за доношење подзаконских аката који би прецизније регулисали поступак, односно обавезе свих субјеката наведених у овом закону. Пошто је закон могуће мењати и допуњавати само правним актом исте важности, то јест законом, доношење овог закона је и једини начин за решавање проблема.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. се предвиђа увођење нове тачке, којом се дефинише имовина означеног лица пошто се додаје да је та имовина „која се налазе у својини означеног лица, државини означеног лица или којима означено лице посредно или непосредно управља“, и да произилази да у смислу овог закона сва та имовина се сматра имовином означеног лица. Ова измена је учињена у складу са коментарима Комитета Манивал, где је констатовано да постојећа дефиниција имовине на садржи елементе који би описали све облике својинских права и права располагања имовином који су прописани релевантним међународним стандардима у овој области.

Члан 2. мења назив главе пошто се сада раздваја поступак за лица означена од стране Уједињених нација и других међународних организација у којима је Република Србија члан, од поступка за означавање лица решењем Владе.

Члан 3. Прописује да се мере прописане овим законом примењују непосредно према лицима означеним од стране Уједињених нација и других међународних организација у којима је Република Србија члан. Овим се отклања недостатак који се оглдио у томе да је поступак означавања лица од стране Владе, а на предлог Министарства спољних послова као веома спор и у супротности са *начелом хитности* које је по међународним стандардима у овој области захтева. Листе Уједињених нација се примењују по аутоматизму и није потребно њихово имплементирање прописом донетим од стране Владе. Министарство надлежно за спољне послове дужно је да о свакој промени на листи означених лица од стране Уједињених нација и других међународних организација у којима је Република Србија члан, без одлагања обавести министарство надлежно за унутрашње послове, Управу за спречавање прања новца (даљем тексту: Управа), Управу царина, Агенцију за привредне регистре, Републичко јавно тужилаштво, Народну банку Србије и органе надлежне за безбедносне и обавештајне послове. Листа лица означених од стране Уједињених нација и других међународних организација у којима је Република Србија члан се у изворном облику преузима и објављује на интернет страници Управе. Управа без одлагања о свакој промени на листи означених лица обавештава обвезнике из закона који регулише област спречавања прања новца и финансирања тероризма. Министар финансија, на предлог Управе, прописује начин обавештавања.

Чланови 4. и 5. су техниче природе. Чланом 4. се уводи глава, чиме се ова област тематски дели од дела који прописује поступање са листама Уједињених нација и других међународних организација у којима је Република Србија члан. Чланом 5. се врши укидање одељка као класификационе јединице закона.

Члан 6. је резултат раздвајања поступка са листама Уједињених нација и других међународних организација у којима је Република Србија члан, од поступка утврђивања листе од стране Владе. Овај члан прописује да се поступак за означавање лица може заснивати на два различита основа. Први основ је означавање лица на предлог надлежних државних органа, на основу оправданог уверења да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта. Оправдано

уверење је правни стандард, који је у потпуности одвојен од кривичних стандарда, а који се уводи као критеријум на који Влада мора да се ослања приликом доношења решења о означавању лица. Оправдано уверење се формира на основу информација о одређеном лицу које Влади достављају надлежни државни органи. Други основ за означавање лица је образложен захтев друге државе, који своје утемељење налази у Резолуцији 1373 СБ УН, која налаже државама да на захтев друге државе морају озбиљно размотрити и, уколико постоји оправдано уверење, донети решење о стављању на листу означених лица. Члан 6. прописује да се листа означених лица утврђује у форми решења као и да се листе и све будуће измене и допуне листе објављују у „Службеном гласнику Републике Србије”. Ради заштите људских права означеног лица, која могу бити угрожена стављањем на листу, Влада најмање једном годишње разматра оправданост доношења решења о стављању на листу, што подразумева праћење УН листе и њених евентуалних промена од стране надлежних министарстава, као и проверу оправданости свог уверења и измењених околности које могу довести до скидања са листе означених лица. Прописано је и да Управа без одлагања о свакој промени на листи означених лица обавештава обвезнике из закона који регулише област спречавања прања новца и финансирања тероризма (финансијски и нефинансијски сектор који је на основу овог закона дужан да врши радње и мере познавања и праћења странке и где постоји највећа могућност да ће имовина означеног лица бити предмет пословног односа. Ово се нарочито односи на банкарски сектор).

Чланом 7. се мења члан 5, који одређује поступак означавања лица на основу предлога надлежних државних органа. Министарству надлежном за унутрашње послове, органу надлежном за безбедносне и обавештајне послове или Управи је дато овлашћење да предложи означавање одређених лица, које произилази из њихове природе посла која је у блиској вези са борбом против тероризма, а самим тим имају приступ информацијама које могу указивати на постојање оправданог уверења да је неко лице терориста, члан терористичке организације и финансијер терориста или терористичких организација. Влада, на основу предлога акта једног од надлежних државних органа одлучује о постојању оправданог уверења и доноси решење. Овим чланом регулише се да се заштита људских права, која је међународни стандард и произилази из резолуција СБ УН, остварује личним достављањем обавештења означеном лицу у складу са правилима општег управног поступка. Сада су као органи којима је дато овлашћење да предложи означавање одређених лица препознати и тужилаштва. Наиме, примедба Манивала је била да је смислено да тужилац који је подигао оптужницу и гони за кривично дело тероризма и његовог финансирања, буде у могућности да предложи лице за стављање на листу, пошто имају непосредна сазнања да је лице оптужено за терористичке активности. Новина је и да Влада, преко министарства надлежног за спољне послове/дипломатским путем, упућује молбу другој држави да ограничи располагање имовином лицу које је решењем владе стављено на листу означених лица. Захтев се подноси у случају да постоји сазнање да означено лице има имовину у другој држави. Захтев садржи податке о лицу, као и чињенице које указују на оправданост уверења да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта, као и о имовини која може бити предмет ограничавања располагања. Ова новина је

испуњавање препорука Манивала и усклађивање са међународним стандардима, који траже од држава да успоставе механизам за тражење од друге државе у којој се налази имовина означеног лица (које је означено од стране наше државе) да ограничи располагање том имовином.

Чланом 8. се мења члан 6. Закона. Члан 6. прописује поступак по захтеву учињеном од стране друге државе за стављање на листу и ограничавање располагања имовином, који представља други основ за означавање лица. На основу члана 6. овог закона Влада *без одлагања* (мења се одредба која је предвиђала „у року од три дана од дана достављања захтева”), а на основу оправданог уверења да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта, одлучује о предлогу акта надлежног министарства о стављању тог лица на листу. По мишљењу Манивала, рок од три дана није био у складу са захтевом резолуција СБ УН да се ова одлука доноси без одлагања. Стога смо у закон унели термин *без одлагања*, како не би било места интерпретацији. Критеријум за одређивање државних органа који су укључени у поступак по захтеву трећих држава потиче од природе посла која им омогућава приступ информацијама од значаја за борбу против тероризма и о одређеним лицима о којима се доноси решење. Уколико Влада утврди да постоји оправдано уверење доноси решење о стављању на листу и о томе преко министарства надлежног за спољне послове обавештава подносиоца захтева.

Члан 9. уводи нови члан ба који уводи новину да се решење о стављању на листу објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије” као и на званичним интернет страницама министарства надлежног за унутрашње послове и Управе.

Члан 10. врши укидање одељка као класификационе јединице закона.

Члан 11. уводе се два нова члана. На основу члана 7а, Србија може дати предлог Савету безбедности Уједињених нација за стављање лица које је Влада ставила на листу означених лица на листу УН. Овим се даје могућност да се лице, стављено на листу решењем Владе (лице које није на листи СБ УН) нађе и на листи СБ УН. Закон прописује да Влада, на основу оправданог уверења заснованог на предлогу органа који могу дати предлог за стављање лица на листу означених лица, без одлагања одлучује о предлогу о стављању на листу. Министарство надлежно за спољне послове упућује предлог владе релевантним комитетима Савета безбедности Уједињених нација за стављање лица на листу означених лица. Министарство надлежно за спољне послове у спровођењу активности користи процедуре и форме прописане од стране Савета безбедности Уједињених нација. Члан 7б је у директној вези са чланом 7а, и њиме се предвиђа предлагање за брисање лица са листе означених лица Савета безбедности Уједињених нација, а односи се на лица која су у складу са чланом 7а и предложена за стављање на листу.

Чланом 12. мења се и допуњује члан 8, који прописује дужност за свако правно или физичко лице да приликом обављања посла или делатности утврди да ли има послова или других сличних односа за означеним лицем. Свако лице дужно је да без одлагања ограничи располагање имовином означеног лица и да о томе одмах, а најкасније у року од 24 сата, обавести Управу. Претходна конструкција

обустави сваку активност по том питању за Манивал није значила и ограничавање располагања имовином, па је у том смислу сада прописано да је лице дужно да *ограничи располагање имовином означеног лица*. Лице које је обавестило Управу је дужно да *ограничи располагање имовином означеног лица* (уместо да се *уздржи од сваке активности*) до пријема решења о ограничавању располагања имовином одређеног лица, а најдуже седам дана од дана достављања обавештења Управи. Новина је да лице не сме учинити доступним своју или туђу имовину означеном лицу, лицу које означено лице директно или индиректно поседује или контролише, као и лицу које поступа у име и за рачун означеног лица или по његовим инструкцијама. Овде се онемогућава означено лице да користи не само своју имовину, већ и туђу. Одредба је настала у складу са примедбама Манивала, где је констатовано да ограничавање треба да се односи и на имовину коју означено лице користи и посредно, преко других лица, без обзира да ли је у његовом власништву. Све мере из овог члана се примењују и у односу на лице које поступа у име и за рачун означеног лица или по његовим инструкцијама. У наведеном члану је извршена и измена у смислу позивања на ставове, пошто су уметањем новог става, ставови испод уметнутог добили нове бројеве.

Члан 13. прописује да Решење о ограничавању располагања имовином обавезно садржи и информацију о могућности упућивања приговора на решење релевантном телу Уједињених нација. Овим се врши усклађивање са процедурама Уједињених нација, која у смислу пружања права на упућивање приговора, дају могућност означеном лицу да се обрати *UN Ombudperson*, институту који је сличан институту омбудсмана који постоји у многим државама света.

Члан 14. мења у члану 19. (који се односи на привредне преступе) формулацију „обустави сваку активност са означеним лицем“ са формулацијом „ограничи располагање имовином означеног лица“, како би ова казнена одредба била усклађена са одредбом члана 8, пошто члан 19. предвиђа санкцију у случају кршења и одредаба члана 8. Такође, из истог разлога се додаје нова тачка како би се предвидела казна за лице које учини доступним своју или туђу имовину означеном лицу, лицу које означено лице директно или индиректно поседује или контролише, као и лицу које поступа у име и за рачун означеног лица или по његовим инструкцијама, пошто је ово нова обавеза предвиђена у члану 8.

Члан 15. мења у члану 20. (који се односи на прекршаје) формулацију „обустави сваку активност са означеним лицем“ са формулацијом „ограничи располагање имовином означеног лица“, како би ова казнена одредба била усклађена са одредбом члана 8, пошто члан 19. предвиђа санкцију у случају кршења и одредаба члана 8. Такође, из истог разлога се додаје нова тачка како би се предвидела казна за лице које учини доступним своју или туђу имовину означеном лицу, лицу које означено лице директно или индиректно поседује или контролише, као и лицу које поступа у име и за рачун означеног лица или по његовим инструкцијама, пошто је ово нова обавеза предвиђена у члану 8.

Чланом 16. мења се постојећи члан 23. Чланом 23. прописано је да је министар надлежан за послове финансија у обавези да у року од шест месеци од ступања на снагу овог закона донесе одговарајуће подзаконске акте. Прописи које је донео министар надлежан за послове финансија на основу претходно важећег закона, важе до доношења прописа на основу овог закона. Овде се мисли на

Правилник о начину достављања обавештења, информација и података о означеном лицу и његовој имовини, који је донео министар надлежан за послове финансија на основу претходно важећег закона, а овим чланом се даје правни основ за доношење новог правилника, који ће бити измењен и допуњен у циљу усклађивања са изменама и допунама Закона.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

Предлогом измена и допуна овог закона не предвиђа се образовање нових органа већ коришћење постојећих ресурса код надлежних државних органа за примену овог закона. Стога се не очекује додатно издвајање средстава из буџета Републике Србије за његову примену.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношење овог закона по хитном поступку предлаже се у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, бр. 20/12 – пречишћен текст). Доношење овог закона по хитном поступку предлаже се с обзиром да се његовим доношењем испуњавају међународне обавезе и усклађују прописи са прописима Европске уније.

VI. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ОГРАНИЧАВАЊУ РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ У ЦИЉУ ФИНАНСИРАЊА ТЕРОРИЗМА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

Значење појмова

Члан 2.

Појмови, у смислу овог закона, имају следеће значење:

2а) „ИМОВИНА ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА” ОЗНАЧАВА ИМОВИНУ У СМИСЛУ ТАЧКЕ 2) ОВОГ СТАВА КОЈЕ СЕ НАЛАЗЕ У СВОЈИНИ ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА, ДРЖАВИНИ ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА ИЛИ КОЈИМА ОЗНАЧЕНО ЛИЦЕ ПОСРЕДНО ИЛИ НЕПОСРЕДНО УПРАВЉА.

II. ПОСТУПАК ЗА ОЗНАЧАВАЊЕ ЛИЦА У ВЕЗИ СА ЛИСТОМ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА И ДРУГИХ МЕЂУНАРОДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА У КОЈИМА ЈЕ РЕПУБЛИКА СРБИЈА ЧЛАН

1. ~~Листа означених лица~~

ДИРЕКТНА ПРИМЕНА ЛИСТА ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА И ДРУГИХ МЕЂУНАРОДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА У КОЈИМА ЈЕ РЕПУБЛИКА СРБИЈА ЧЛАН

Члан 3.

~~Влада решењем утврђује листу означених лица, на основу:~~

~~1) листа означених лица утврђених од стране Уједињених нација (у даљем тексту: УН) и других међународних организација у којима је Република Србија члан;~~

~~2) на предлог надлежних државних органа, на основу оправданог уверења да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта;~~

~~3) образложеног захтева друге државе.~~

~~Акт којим се утврђује листа означених лица објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.~~

~~Измене и допуне акта којим се утврђује листа означених лица врше се одмах по сазнању за постојање чињеница од значаја за њене измене.~~

~~Влада је дужна да најмање једном годишње, на предлог министра надлежног за послове финансија, а по прибављеном мишљењу надлежних државних органа из члана 5. став 1. овог закона размотри оправданост стављања на листу означених лица.~~

МЕРЕ ПРОПИСАНЕ ОВИМ ЗАКОНОМ ПРИМЕЊУЈУ СЕ НЕПОСРЕДНО ПРЕМА ЛИЦИМА ОЗНАЧЕНИМ ОД СТРАНЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА И ДРУГИХ МЕЂУНАРОДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА У КОЈИМА ЈЕ РЕПУБЛИКА СРБИЈА ЧЛАН.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ ДУЖНО ЈЕ ДА О СВАКОЈ ПРОМЕНИ НА ЛИСТИ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА ОД СТРАНЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА И ДРУГИХ МЕЂУНАРОДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА У КОЈИМА ЈЕ РЕПУБЛИКА СРБИЈА ЧЛАН, БЕЗ ОДЛАГАЊА ОБАВЕСТИ МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, УПРАВУ ЗА СПРЕЧАВАЊЕ ПРАЊА НОВЦА (ДАЉЕМ ТЕКСТУ: УПРАВА), УПРАВУ ЦАРИНА, АГЕНЦИЈУ ЗА ПРИВРЕДНЕ РЕГИСТРЕ, РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО, НАРОДНУ БАНКУ СРБИЈЕ И ОРГАНЕ НАДЛЕЖНЕ ЗА БЕЗБЕДНОСНЕ И ОБАВЕШТАЈНЕ ПОСЛОВЕ.

ЛИСТА ЛИЦА ОЗНАЧЕНИХ ОД СТРАНЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА И ДРУГИХ МЕЂУНАРОДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА У КОЈИМА ЈЕ РЕПУБЛИКА СРБИЈА ЧЛАН СЕ У ИЗВОРНОМ ОБЛИКУ ПРЕУЗИМА И ОБЈАВЉУЈЕ НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИ УПРАВЕ.

УПРАВА О СВАКОЈ ПРОМЕНИ НА ЛИСТИ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА ОБАВЕШТАВА ОБВЕЗНИКЕ ИЗ ЗАКОНА КОЈИ УРЕЂУЈЕ СПРЕЧАВАЊЕ ПРАЊА НОВЦА И ФИНАНСИРАЊА ТЕРОРИЗМА.

МИНИСТАР ФИНАНСИЈА, НА ПРЕДЛОГ УПРАВЕ, ПРОПИСУЈЕ НАЧИН ОБАВЕШТАВАЊА ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА.

III. ПОСТУПАК ЗА ОЗНАЧАВАЊЕ ЛИЦА НА ОСНОВУ РЕШЕЊА ВЛАДЕ

~~1) Означавање лица на основу листа УН и других међународних организација у којима је Република Србија члан~~

~~РЕШЕЊЕ ВЛАДЕ~~

~~Члан 4.~~

~~Министарство надлежно за спољне послове предлаже Влади означавање лица на основу листа УН и других међународних организација у којима је Република Србија члан.~~

~~Влада је дужна да сва лица са листа из става 1. овог члана, стави на листу означених лица.~~

~~Ако дође до промене листа означених лица из става 1. овог члана, министарство надлежно за спољне послове дужно је да, без одлагања, предложи Влади промену те листе.~~

ВЛАДА РЕШЕЊЕМ УТВРЂУЈЕ ЛИСТУ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА, НА ОСНОВУ:

1) ПРЕДЛОГА НАДЛЕЖНИХ ДРЖАВНИХ ОРГАНА, НА ОСНОВУ ОПРАВДАНОГ УВЕРЕЊА ДА ЈЕ ЛИЦЕ ТЕРОРИСТА, ДА ФИНАНСИРА ТЕРОРИЗАМ, ДА ЈЕ УКЉУЧЕНО У АКТИВНОСТИ ТЕРОРИСТИЧКЕ ГРУПЕ ИЛИ ВРШЕЊЕ ТЕРОРИСТИЧКОГ АКТА;

2) ОБРАЗЛОЖЕНОГ ЗАХТЕВА ДРУГЕ ДРЖАВЕ.

ВЛАДА НАЈМАЊЕ ЈЕДНОМ ГОДИШЊЕ, НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА, А ПО ПРИБАВЉЕНОМ МИШЉЕЊУ НАДЛЕЖНИХ ДРЖАВНИХ ОРГАНА ИЗ ЧЛАНА 5. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА РАЗМАТРА ОПРАВДАНОСТ СТАВЉАЊА НА ЛИСТУ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА.

УПРАВА О СВАКОЈ ПРОМЕНИ НА ЛИСТИ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА ОБАВЕШТАВА ОБВЕЗНИКЕ ИЗ ЗАКОНА КОЈИ УРЕЂУЈЕ СПРЕЧАВАЊЕ ПРАЊА НОВЦА И ФИНАНСИРАЊА ТЕРОРИЗМА.

2) Означавање лица на предлог надлежног државног органа
Члан 5.

~~Министарство надлежно за унутрашње послове или орган надлежан за безбедносне и обавештајне послове или Управа за спречавање прања новца (у даљем тексту: Управа) подноси писмени и образложени предлог акта Влади за означавање лица. МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, НАДЛЕЖНО ТУЖИЛАШТВО, ОРГАН НАДЛЕЖАН ЗА БЕЗБЕДНОСНЕ И ОБАВЕШТАЈНЕ ПОСЛОВЕ И УПРАВА СУ ДУЖНИ ДА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ ПРОПИСАНИМ НАДЛЕЖНОСТИМА, УТВРДЕ ПОСТУПКЕ ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПОДАТАКА, ИДЕНТИФИКАЦИЈУ И ПРЕДЛАГАЊЕ ЛИЦА ЗА СТАВЉАЊЕ НА ЛИСТУ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА.~~

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПОСЛОВЕ ПРАВОСУЂА, МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ОДБРАНУ И МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ФИНАНСИЈЕ ПОДНОСИ ПИСМЕНИ И ОБРАЗЛОЖЕНИ ПРЕДЛОГ АКТА ВЛАДИ ЗА ОЗНАЧАВАЊЕ ЛИЦА.

Уз предлог акта из става 12. овог члана прилажу се: подаци о лицу који указују на оправданост уверења да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта, о

имовини која може бити предмет ограничавања располагања, као и мишљења осталих надлежних органа из става 1. овог члана.

Влада, на основу оправданог уверења, заснованог на предлогу акта из става 23. овог члана БЕЗ ОДЛАГАЊА одлучује о предлогу акта о стављању на листу предложеног лица.

Решење о стављању на листу доставља се лично означеним лицима, у складу са законом.

ВЛАДА, ПРЕКО МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ, УПУЋУЈЕ МОЉБУ ДРУГОЈ ДРЖАВИ ДА ОГРАНИЧИ РАСПОЛАГАЊЕ ИМОВИНОМ ЛИЦУ КОЈЕ ЈЕ РЕШЕЊЕМ ВЛАДЕ СТАВЉЕНО НА ЛИСТУ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА, УКОЛИКО ПОСТОЈИ САЗНАЊЕ ДА ОЗНАЧЕНО ЛИЦЕ ИМА ИМОВИНУ У ДРУГОЈ ДРЖАВИ.

ЗАХТЕВ САДРЖИ ПОДАТКЕ О ЛИЦУ, КАО И ЧИЊЕНИЦЕ КОЈЕ УКАЗУЈУ НА ОПРАВДАНОСТ УВЕРЕЊА ДА ЈЕ ЛИЦЕ ТЕРОРИСТА, ДА ФИНАНСИРА ТЕРОРИЗАМ, ДА ЈЕ УКЉУЧЕНО У АКТИВНОСТИ ТЕРОРИСТИЧКЕ ГРУПЕ ИЛИ ВРШЕЊЕ ТЕРОРИСТИЧКОГ АКТА, КАО И О ИМОВИНИ КОЈА МОЖЕ БИТИ ПРЕДМЕТ ОГРАНИЧАВАЊА РАСПОЛАГАЊА.

З) Означавање лица на захтев друге државе Члан 6.

Захтев за стављање на листу означених лица и ограничавање располагања имовином или средствима учињен од стране друге државе, доставља се дипломатским путем.

Влада, ~~у року од три радна дана од дана достављања захтева,~~ на основу оправданог уверења да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта, БЕЗ ОДЛАГАЊА одлучује о предлогу акта надлежног министарства о стављању тог лица на листу из члана 3. овог закона.

Влада, преко министарства надлежног за спољне послове обавештава подносиоца захтева о стављању на листу означених лица.

Решење о стављању на листу означених лица, донето на основу образложеног захтева стране државе, доставља се означеном лицу, у складу са законом.

ЧЛАН 6А

РЕШЕЊЕ О СТАВЉАЊУ НА ЛИСТУ ИЗ ЧЛАНА 5. И 6. ОВОГ ЗАКОНА ОБЈАВЉУЈЕ СЕ У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ” КАО И НА ЗВАНИЧНИМ ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦАМА УПРАВЕ И МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ.

2. Поступак пред судом Члан 7.

Решење којим је означено лице стављено на листу означених лица, коначно је и против њега означено лице може покренути управни спор.

Управни спор се може покренути због:

- 1) погрешно утврђеног идентитета лица, и
- 2) основаности стављања на листу означеног лица.

У случају из става 2. тачка 1) овог члана, надлежни суд доноси одлуку у управном спору у року од 30 дана од дана покретања поступка.

ПРЕДЛОГ ВЛАДЕ ЗА СТАВЉАЊЕ НА ЛИСТУ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА РЕЛЕВАНТНИМ КОМИТЕТИМА САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА

ЧЛАН 7А.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, НАДЛЕЖНО ТУЖИЛАШТВО, ОРГАН НАДЛЕЖАН ЗА БЕЗБЕДНОСНЕ И ОБАВЕШТАЈНЕ ПОСЛОВЕ И УПРАВА СУ ДУЖНИ ДА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ ПРОПИСАНИМ НАДЛЕЖНОСТИМА, УТВРДЕ ПОСЕБАН ПОСТУПАК ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПОДАТАКА, ИДЕНТИФИКАЦИЈУ И ПРЕДЛАГАЊЕ ЛИЦА ЗА СТАВЉАЊЕ НА ЛИСТУ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПОСЛОВЕ ПРАВОСУЂА, МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ОДБРАНУ И МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ФИНАНСИЈЕ ПОДНОСИ ПИСМЕНИ И ОБРАЗЛОЖЕНИ ПРЕДЛОГ ВЛАДИ ЗА ПРЕДЛАГАЊЕ ЛИЦА ЗА СТАВЉАЊЕ НА ЛИСТУ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА.

ВЛАДА, НА ОСНОВУ ОПРАВДАНОГ УВЕРЕЊА ЗАСНОВАНОГ НА ПРЕДЛОГУ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, БЕЗ ОДЛАГАЊА ОДЛУЧУЈЕ О ПРЕДЛОГУ О СТАВЉАЊУ НА ЛИСТУ.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ УПУЋУЈЕ ПРЕДЛОГ ВЛАДЕ РЕЛЕВАНТНИМ КОМИТЕТИМА САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ЗА СТАВЉАЊЕ ЛИЦА НА ЛИСТУ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА.

УЗ ПРЕДЛОГ СЕ ДОСТАВЉАЈУ ПОДАЦИ О ЛИЦУ, КАО И ЧИЊЕНИЦЕ КОЈЕ УКАЗУЈУ НА ОПРАВДАНОСТ УВЕРЕЊА ДА ЈЕ ЛИЦЕ ТЕРОРИСТА, ДА ФИНАНСИРА ТЕРОРИЗАМ, ДА ЈЕ УКЉУЧЕНО У АКТИВНОСТИ ТЕРОРИСТИЧКЕ ГРУПЕ ИЛИ ВРШЕЊЕ ТЕРОРИСТИЧКОГ АКТА, КАО И О ИМОВИНИ КОЈА МОЖЕ БИТИ ПРЕДМЕТ ОГРАНИЧАВАЊА РАСПОЛАГАЊА.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ У СПРОВОЂЕЊУ АКТИВНОСТИ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА КОРИСТИ ПРОЦЕДУРЕ И ФОРМЕ ПРОПИСАНЕ ОД СТРАНЕ САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА.

ПРЕДЛОГ ВЛАДЕ ЗА БРИСАЊЕ СА ЛИСТЕ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА РЕЛЕВАНТНИХ КОМИТЕТА САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА

ЧЛАН 7Б.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, НАДЛЕЖНО ТУЖИЛАШТВО, ОРГАН НАДЛЕЖАН ЗА БЕЗБЕДНОСНЕ И ОБАВЕШТАЈНЕ ПОСЛОВЕ И УПРАВА, У СКЛАДУ СА СВОЈИМ НАДЛЕЖНОСТИМА И ДЕЛОКРУГОМ РАДА, УТВРЂУЈУ ПРОЦЕДУРУ ЗА ПРЕДЛАГАЊЕ БРИСАЊА ЛИЦА КОЈА СУ СТАВЉЕЊА НА ЛИСТУ НА ОСНОВУ ЧЛАНА 7А ОВОГ ЗАКОНА СА ЛИСТЕ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПОСЛОВЕ ПРАВОСУЂА, МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ОДБРАНУ И МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ФИНАНСИЈЕ ПОДНОСИ ПИСМЕНИ И ОБРАЗЛОЖЕНИ ПРЕДЛОГ ВЛАДИ ЗА ПРЕДЛАГАЊЕ БРИСАЊА ЛИЦА СА ЛИСТЕ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА.

ВЛАДА, НА ОСНОВУ ОПРАВДАНОГ УВЕРЕЊА ЗАСНОВАНОГ НА ПРЕДЛОГУ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, БЕЗ ОДЛАГАЊА ОДЛУЧУЈЕ О ПРЕДЛОГУ О БРИСАЊУ СА ЛИСТЕ.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ УПУЂУЈЕ ПРЕДЛОГ ВЛАДЕ РЕЛЕВАНТНИМ КОМИТЕТИМА САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ЗА БРИСАЊЕ ЛИЦА СА ЛИСТЕ ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА.

УЗ ПРЕДЛОГ СЕ ДОСТАВЉАЈУ ПОДАЦИ О ЛИЦУ, КАО И ЧИЊЕНИЦЕ КОЈЕ УКАЗУЈУ НА ТО ДА ВИШЕ НЕ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ ЛИЦЕ БИЛО СТАВЉЕЊО НА ЛИСТУ.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ У СПРОВОЂЕЊУ АКТИВНОСТИ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА КОРИСТИ ПРОЦЕДУРЕ И ФОРМЕ ПРОПИСАНЕ ОД СТРАНЕ САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА.

III. ОГРАНИЧАВАЊЕ РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ

Непосредна обавеза извештавања

Члан 8.

Правно или физичко лице дужно је да приликом обављања посла или делатности утврди да ли има послова или других сличних односа са означеним лицем.

Ако правно или физичко лице утврди да има послова или других сличних односа са означеним лицем дужно је да, без одлагања, ~~обустане сваку активност~~ ОГРАНИЧИ РАСПОЛАГАЊЕ ИМОВИНОМ ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА и о томе одмах, а најкасније у року од 24 часа, обавести Управу.

Лице из става 2. овог члана је дужно да ОГРАНИЧИ РАСПОЛАГАЊЕ ИМОВИНОМ ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА ~~се уздржи од сваке активности~~ до пријема решења о ограничавању располагања имовином, или обавештења да решење није донето, а најдуже седам дана од дана достављања обавештења Управи.

ЛИЦЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА НЕ СМЕ УЧИНТИ ДОСТУПНИМ СВОЈУ ИЛИ ТУЂУ ИМОВИНУ ОЗНАЧЕНОМ ЛИЦУ, ЛИЦУ КОЈЕ ОЗНАЧЕНО

ЛИЦЕ ДИРЕКТНО ИЛИ ИНДИРЕКТНО ПОСЕДУЈЕ ИЛИ КОНТРОЛИШЕ, КАО И ЛИЦУ КОЈЕ ПОСТУПА У ИМЕ И ЗА РАЧУН ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА ИЛИ ПО ЊЕГОВИМ ИНСТРУКЦИЈАМА.

Правно или физичко лице из става 2. овог члана дужно је да уз обавештење достави име и презиме, адресу, односно назив и седиште, као и сву писану или електронску документацију и друге информације од значаја за идентификацију означеног лица, имовине и посла или других сличних односа.

Обавештење из става 2. и информације из става 45. овог члана достављају се у писменој или електронској форми, а ако се достављају телефонским путем, обавештење се мора потврдити у писменој форми.

Организација надлежна за вођење регистра привредних субјеката, удружења, задужбина, фондација, као и судови и јавни бележници дужни су да прегледају листу означених лица пре уписа у регистар или овере уговора о промету непокретности. Упис у регистар неће се извршити, нити оверити уговор о промету непокретности у случају да је означено лице предложено за директора, одговорно лице или већинског власника привредног субјекта, удружења, задужбина, фондација или ако се означено лице појави као уговорна страна код промета непокретности.

Информације у вези са уписом у регистар привредних субјеката, удружења, задужбина, фондација или овером уговора о промету непокретности достављају се Управи, без одлагања.

РАДЊЕ И МЕРЕ ИЗ ОВОГ ЧЛАНА ОДНОСЕ СЕ И НА ЛИЦЕ КОЈЕ ПОСТУПА У ИМЕ И ЗА РАЧУН ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА ИЛИ ПО ЊЕГОВИМ ИНСТРУКЦИЈАМА.

Министар надлежан за послове финансија, на предлог Управе, уређује начин достављања обавештења и информација о означеном лицу и његовој имовини из ст. 2. и 78. овог члана.

Овлашћење за ограничавање располагања имовином Члан 10.

Ако по пријему извештаја из члана 9. овог закона, министар надлежан за послове финансија утврди да се ради о означеном лицу и имовини која подлеже ограничавању располагања, без одлагања, решењем налаже ограничавање располагања имовином тог лица.

Решење о ограничавању располагања имовином обавезно садржи:

- 1) податке о означеном лицу;
 - 2) податке о имовини чије располагање се ограничава;
 - 3) означавање да ће имовином управљати Дирекција за управљање одузетом имовином, у складу са законом;
 - 4) означавање лица којима се решење доставља.
- 5) ИНФОРМАЦИЈУ О МОГУЋНОСТИ УПУЋИВАЊА ПРИГОВОРА НА РЕШЕЊЕ РЕЛЕВАНТНОМ ТЕЛУ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА.**

Решење о ограничавању располагања имовином доставља се правном или физичком лицу код кога се имовина налази, означеном лицу, Дирекцији за управљање одузетом имовином, Управи, надлежном јавном тужилаштву, органу

надлежном за безбедносне и обавештајне послове, министарству надлежном за спољне послове, као и другим државним органима који могу бити повезани са имовином означеном у том решењу.

Достављање решења о ограничавању располагања имовином врши се, у складу са правилима општег управног поступка.

Правно или физичко лице код кога се имовина налази дужно је да ограничи располагање имовином на основу решења о ограничавању располагања имовином.

Привредни преступи Члан 19.

Новчаном казном у износу од 100.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице ако:

1) приликом обављања посла или делатности не утврди да ли има послова или других сличних односа са означеним лицем (члан 8. став 1);

2) ~~не обустави сваку активност са означеним лицем~~ ОГРАНИЧИ РАСПОЛАГАЊЕ ИМОВИНОМ ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА, не обавести Управу или је не обавести најкасније у року од 24 часа (члан 8. став 2);

2А) УЧИНИ ДОСТУПНИМ СВОЈУ ИЛИ ТУЉУ ИМОВИНУ ОЗНАЧЕНОМ ЛИЦУ, ЛИЦУ КОЈЕ ОЗНАЧЕНО ЛИЦЕ ДИРЕКТНО ИЛИ ИНДИРЕКТНО ПОСЕДУЈЕ ИЛИ КОНТРОЛИШЕ, КАО И ЛИЦУ КОЈЕ ПОСТУПА У ИМЕ И ЗА РАЧУН ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА ИЛИ ПО ЊЕГОВИМ ИНСТРУКЦИЈАМА (ЧЛАН 8. СТАВ 4);

3) не достави сву писану или електронску документацију (члан 8. став 45);

4) не ограничи располагање имовином на основу решења о ограничавању располагања имовином (члан 10. став 5).

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу, новчаном казном у износу од 10.000 до 200.000 динара.

Прекршаји Члан 20.

Новчаном казном у износу од 5.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у суду, организацији надлежној за вођење регистра привредних субјеката, удружења, задужбина, фондација, и јавни бележник ако:

1) упише у регистар привредно друштво, удружење, задужбину, фондацију или овери уговор о промету непокретности или информације о чињеницама и околностима у вези са уписом у регистар привредног друштва, удружења, задужбине, фондације или овере уговора о промету непокретности не достави Управи (члан 8. став 7);

Новчаном казном у износу од 10.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) приликом обављања посла или делатности не утврди постојање послова или других сличних односа са означеним лицем (члан 8. став 1);

2) ~~не обустави сваку активност са означеним лицем~~ ОГРАНИЧИ РАСПОЛАГАЊЕ ИМОВИНОМ ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА, не обавести Управу или је не обавести најкасније у року од 24 часа (члан 8. став 2);

2А) УЧИНИ ДОСТУПНИМ СВОЈУ ИЛИ ТУЂУ ИМОВИНУ ОЗНАЧЕНОМ ЛИЦУ, ЛИЦУ КОЈЕ ОЗНАЧЕНО ЛИЦЕ ДИРЕКТНО ИЛИ ИНДИРЕКТНО ПОСЕДУЈЕ ИЛИ КОНТРОЛИШЕ, КАО И ЛИЦУ КОЈЕ ПОСТУПА У ИМЕ И ЗА РАЧУН ОЗНАЧЕНОГ ЛИЦА ИЛИ ПО ЊЕГОВИМ ИНСТРУКЦИЈАМА (ЧЛАН 8. СТАВ 4);

3) не достави сву писану или електронску документацију (члан 8. став 5).

4) не ограничи располагање имовином на основу решења о ограничавању располагања имовином (члан 10. став 5).

Члан 23.

~~Министар надлежан за послове финансија у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона донеће прописе из члана 8. став 8. и члана 9. став 6. овог закона.~~ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА У РОКУ ОД ТРИ МЕСЕЦА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА ДОНЕЋЕ ПРОПИСЕ ИЗ ЧЛАНА 3. СТАВ 5, ЧЛАН 8. СТАВ 10. И ЧЛАНА 9. СТАВ 6. ОВОГ ЗАКОНА.

ПРОПИСИ КОЈЕ ЈЕ ДОНЕО МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА НА ОСНОВУ ПРЕТХОДНО ВАЖЕЋЕГ ЗАКОНА ВАЖЕ ДО ДОНОШЕЊА ПРОПИСА НА ОСНОВУ ОВОГ ЗАКОНА.

VII. АНАЛИЗА ЕФЕКТА АКТА

На кога ће и како највероватније утицати решења у закону

Закон о ограничавању располагања имовином у циљу спречавања тероризма (који је на снази од марта 2015. године) прописује обавезе за следеће субјекте:

- Органе јавне власти (Влада, министарство надлежно за спољне послове, Министарство надлежно за унутрашње послове, орган надлежан за безбедносне и обавештајне послове, Управа за спречавање прања новца, министарство надлежно за послове правосуђа, министарство надлежно за послове одбране, министарство надлежно за послове финансија, организација надлежна за вођење регистра привредних субјеката, удружења, задужбина, фондација, Дирекција за управљање одузетом имовином, судови и јавни бележници);

- Физичка лица која имају послове или друге сличне односе са означеним лицем или код којих се имовина налази;

- Правна лица која имају послове или друге сличне односе са означеним лицем или код којих се имовина налази (банке, рачуноводствене агенције, осигуравајућа друштва, брокерско-дилерска друштва и др.).

Овај закон прописује следеће обавезе за органе јавне власти: подношење писмених и образложених предлога Влади за означавање лица, предлагање Влади промене листе, давање мишљења о предлогу за стављање на листу означеног лица, достављање Влади захтева других држава за стављање на листу означених лица и ограничавање располагања имовином или средствима, одлучивање у управном спору по жалби означеног лица, прегледање листе означених лица пре уписа у регистар или овере уговора о промету непокретности, достављање Управи тражених података о означеном лицу и његовој имовини, достављање извештаја (који садржи обрађене и анализирани податке) министру надлежном за послове финансија, доношење решења о ограничавању располагања имовином и његово достављање одговарајућим субјектима, разматрање оправданости доношења решења о ограничавању располагања имовином и евентуално поништавање решења, управљање имовином чије је располагање ограничено, одлучивање у поступку ради изузимања дела имовине, укидање решења о ограничавању располагања имовином, вршење надзора над применом овог закона. Ефикасна примена закона ће захтевати додатну едукацију и специјализацију у овој области запослених у органима јавне власти који ће учествовати у спровођењу закона.

Ако правно или физичко лице утврди да има послова или других сличних односа са означеним лицем дужно је да ограничи располагање имовином означеног лица и о томе обавести Управу. Ово лице је дужно да ограничи располагање имовином означеног лица до пријема решења о ограничавању располагања имовином, или обавештења да решење није донето, а најдуже седам дана од дана достављања обавештења Управи. Правно или физичко лице дужно је да уз обавештење достави име и презиме, адресу, односно назив и седиште, као и сву писану или електронску документацију и друге информације од значаја за идентификацију означеног лица, имовине и посла или других сличних односа. Правно или физичко лице код кога се имовина налази дужно је да поступа по решењу о ограничавању располагања имовином. Ове активности захтевају пре

свега ангажовање физичких и правних лица на праћењу листе означених лица, а затим и у предузимању радњи и мера уколико су испуњени горенаведени услови.

Трошкови које ће примена закона створити грађанима и привреди

Примена Закона о ограничавању располагања имовином у циљу спречавања тероризма (који је на снази од марта 2015. године) изазваће трошкове грађанима и привреди, с тим да се наведена последица не може избећи, пошто је доношење овог закона међународна обавеза Републике Србије проистекла из чланства државе у ОУН. Ти трошкови ће се огледати пре свега у могућем губљењу зараде (измакла добит), и то у случају да правно или физичко лице утврди да има послова или других сличних односа са означеним лицем и након тога обустави сваку активност. Предуслов за ову ситуацију је стављање на листу лица са којима они послују.

Измене и допуне овог закона неће изазвати нове трошкове грађанима и привреди.

Да ли позитивне последице доношења закона оправдавају трошкове

Применом овог закона унапредиће се борба против тероризма установљавањем система превентивних и репресивних мера против финансирања тероризма као претходне неопходне фазе у вршењу терористичких аката. Тиме ће бити повећана општа сигурност у држави, а допринеће да Србија буде препозната као поуздан партнер међународној заједници у борби против тероризма као глобалног феномена.

Очуваност, интегритет и стабилност кредитних и финансијских институција и поверење у финансијски систем у целини могу бити озбиљно угрожени покушајима појединаца или група да прибаве законито или незаконито стечен новац у сврхе предузимања аката тероризма. Даље, злоупотреба финансијског система у смислу прибављања незаконито или законито стеченог новца за вршење аката тероризма представља јасан ризик по интегритет, правилно функционисање, репутацију и стабилност финансијског система. Предузимањем мера и радњи прописаних законом правна и физичка лица ће, поред очувања сопственог пословног и личног интегритета и репутације, допринети и унапређењу општег пословног амбијента у држави.

Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката на тржишту и тржишна конкуренција

Овај закон неће непосредно утицати на стварање нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију, али се посредно подстиче тржишна конкуренција, прописивањем мера за унапређење општег пословног амбијента. Ово ће се пре свега постићи објављивањем листе лица која су означена и стављена на листу терориста, терористичких организација или финансијера терориста на основу одговарајућих резолуција Савета безбедности Уједињених нација или аката међународних организација чији је држава члан, предлога надлежних државних органа или на основу образложеног захтева стране државе.

Правно или физичко лице ће имати обавезу да приликом обављања посла или делатности утврди да ли има послова или других сличних односа са означеним лицем. Тиме ће се спречити да савесна правна и физичка лица послују са означеним лицем и да тиме омогуће да се преко њих прикупљају средства, а у намери да се користе за извршење терористичког акта од стране терориста или терористичких организација. Кредибилитет правних и физичких лица ће бити очуван, а посредно и кредибилитет целокупног финансијског система.

Овим законом ће се превентивно утицати да означена лица и са њима повезана лица избегавају успостављање пословних односа са лицима из Србије, јер ће бити свесни ризика да ће бити пријављени надлежним државним органима и да ће располагање њиховом имовином бити ограничено. Тиме ће бити спречена евентуална злоупотреба домаћег финансијског тржишта у циљу финансирања тероризма, а то ће допринети и бољој оцени Србије на међународном плану у смислу њеног пословног и инвестиционог рејтинга. Добар рејтинг доприноси лакшем одлучивању страних компанија да ступају у пословне односе са домаћим привредним субјектима, који добијају шансу да повећају обим свог пословања, у овом случају са страним партнерима.

Спречавање злоупотребе домаћих правних и физичких лица за финансирање тероризма и очување интегритета, репутације и стабилности финансијског система ће допринети и повећању опште правне сигурности у држави.

Да ли су заинтересоване стране имале прилику да се изјасне

Нацрт закона о изменама и допунама Закона о ограничењу располагања имовином у циљу спречавања тероризма сачинила је радна група у којој су учествовали представници Управе за спречавање прања новца, Министарства правде, Министарства спољних послова и Републичког јавног тужилаштва. Радна група је одржала више састанака на којима су представници надлежних државних органа могли да изнесу своје сугестије.

Основ за измене и допуне овог закона је поменути Извештај Комитета Манивал, о коме су констатовани недостаци закона и неусклађеност са ФАТФ препорукама. Извештај садржи и препоруке за измене закона, што је један од предуслова за добијање позитивне оцене и констатације Манивала да је Република Србија остварила конкретан напретак у свакој од кључних области које су оцењене лошом оценом, а једна од тих области је област финансирања тероризма, односно законодавног оквира за примену циљаних финансијских санкција у односу на означена лица.

Које ће мере током примене закона бити предузете да би се остварили разлози доношења закона

Овим законом је прописано да је министар надлежан за послове финансија у обавези да у року од три месеци од ступања на снагу овог закона донесе одговарајуће подзаконске акте који ће регулисати начине на који ће правна и физичка лица испуњавати своје обавезе извештавања и о начину на који ће надлежни државни органи поступати по поднетим обавештењима. Ове две обавезе

(на основу члана 8. став 10. и члана 9. став 6. Нацрта закона) су већ разрађене постојећи правилником (Правилник о начину достављања обавештења, информација и података о означеном лицу и његовој имовини, донет 15. јуна 2015. године), који представља подзаконски акт уз важећи закон. Нова одредба правилника ће прописати начин на који ће Управа за спречавање прања новца обавештавати финансијски и нефинансијски сектор о промени листе означених лица (правни основ је члан 3. став 5 Нацрта закона). Основни закон по коме Управа поступа је Закон о спречавању прања новца и финансирања тероризма. Поступајући по овом закону, Управа је у свакодневном контакту са банкама, рачуновођама, ревизорима и другим субјектима из финансијског и нефинансијског сектора који поступају по овом закону. Поред тога, Управа сарађује са другим надзорним органима – Народном банком Србије, Комисијом за хартије од вредности, Пореском управом, Министарством трговине, туризма и телекомуникација - Сектором тржишне инспекције, и другима, од којих може да прибави контакт податке свих субјеката/обвезника по оба ова закона, које ће обавештавати о промени листе означених лица.

Као централни орган Републике Србије у систему борбе против прања новца и финансирања тероризма Управа за спречавање прања новца обавештава јавност о појавним облицима прања новца и финансирања тероризма. На свом званичном сајту Управа објављује обавештења и документа релевантних међународних организација путем којих заинтересовани субјекти могу да се информишу о актуелностима у овој области. У сарадњи са Народном банком Србије, струковним удружењима финансијских институција, рачуновођа, ревизора и других удружења се организују предавања, семинари и радионице на којима се обвезници и други актери у систему борбе против прања новца и финансирања тероризма едукују и унапређују своја знања. Као носилац посла у изради овог закона, Управа ће горенаведене активности у смислу информисања јавности спроводити и када се ради о решењима која садржи овај закон, преваходно информисањем приватног сектора о ажурирањима, односно изменама и допунама листа означених лица Савета безбедности Уједињених нација.